

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/76/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010158
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5923010158.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 14. septembra 2023 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudkýň JUDr. Moniky Liptákovej a JUDr. Eriky Bebčákovej prejednal odvolanie obžalovaného A. A. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. RK-1T/25/2023 z 19.6.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. A. z a m i e t a ako nedôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. A. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci – samonabíjacej plynovej pištole s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie podal proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo. Uviedol, že nebolo dokazovaním preukázané, že sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania. Poukázal, že samotná poškodená – vlakvedúca uviedla, že ho pozná cca 2 roky a na jeho spôsob komunikácie si zvykla. Preto z jeho predchádzajúceho verbálneho kontaktu, súc neslušného a negatívneho, nemohla pociťovať dôvodnú obavu o život a zdravie. Uviedol, že sa zdržiavala v jeho bezprostrednej blízkosti a pomáhala mu hľadať cestovný lístok. Z jej správania až do momentu kedy došlo k samotnému fyzickému incidentu nevyplývala u nej dôvodná obava z jeho konania. Poukázal, či bolo legitímne, aby poškodený B. hrubo silovým spôsobom bez predchádzajúcej výzvy zasiahol voči nemu. Má za to, že takéto konanie poškodeného B. bolo nad mieru potrebnú k pomerom a situácii. Z obrazového záznamu nie je jednoznačné kto dal prvý ruku do vnútorného vrecka jeho bundy. On nemal žiaden záujem niekomu sa vyhrážať strelnou zbraňou. Je možné, že niečo povedal, ale nebolo to v takom rozsahu, že by tým niekomu ublížil, niekoho napadol a preto sa cíti byť nevinný. Keďže nikomu sa nevyhrážal a za svoje nevhodné správanie sa ospravedlnil, to neznamená, že by sa ku skutku priznal. Naopak, bol to on, kto bol neprimeraným spôsobom napadnutý iným cestujúcim, a to bez zjavnej príčiny. Jeho správanie bolo ovplyvnené aj duševnou poruchou – asociálnou poruchou osobnosti, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku. Sám znalec uviedol, že z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný. Tvrdenie súdu, že najmä v zimnom období zneužíva systém a pri zľavnenom alebo bezplatnom cestovaní sa chodí zahrievať do vlaku, sú ničím nepotvrdené vyjadrenia vlakvedúcej, a toto ani nejakým spôsobom nesúvisí s prejednávanou vecou. Jeho správanie vo forme vulgárnych nadávok

mohlo byť posúdené ako priestupok a nie ako trestný čin. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie alebo aby vo veci rozhodol sám.

Obžalovaný v rámci odvolania na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol doplniť dokazovanie, a to o opätovné prehratie obrazového záznamu z vlaku, z ktorého má vyplývať, že obžalovaný sa nikomu nevyhrážal.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že obhajobné tvrdenia obžalovaného sa javia vo svetle vykonaných dôkazov ako nedôveryhodné, vedené snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Nestotožnil sa s názorom obhajoby, nakoľko prvostupňový súd podľa prokurátora postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle zákona. Súd neporušil žiadne práva obžalovaného ak si neosvojil ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov. Keďže rozsudok považuje za správny a zákonný, navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli povinnosť prihliadať aj na chyby, ktoré odvolaním vytýkané neboli, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a že toto nie je dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu, pričom okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie a taktiež vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zákonom. Dospel tak k správnym a úplným skutkovým zisteniam. V odôvodnení rozsudku okresný súd dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Taktiež pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák.

Vinu obžalovaného považuje aj krajský súd za nepochybne preukázanú. Obžalovaný je jednoznačne usvedčovaný výpoveďami svedkov A. B. a C. B., ktorí zhodne popísali za akých okolností sa obžalovaný dopustil vyhrážok, ako aj k spôsobu akým sa snažil použiť plynovú pištoľ. Obhajobu obžalovaného v tomto smere považuje krajský súd za nevierohodnú a vyvrátenú práve týmito dvoma svedeckými výpoveďami. Z výpovede svedka A. B. vyplýva, že voči obžalovanému zasiahol až vtedy, keď obžalovaný po výzvach vlakvedúcej, aby vystúpil z vlaku, toto odmietol, na čo ho on chytil za ruku, pričom obžalovaný reagoval slovami, že ho zastrelí a rukou si siahol do vrečka bundy so slovami mám ťa zastreliť, pričom on mu v bunde zbadal pištoľ, ktorú sa mu snažil vytrhnúť, pričom došlo k výstrelu. Svedok B. jednoznačne uviedol, že sa bál nielen o svoj život, ale aj o život vlakvedúcej, ktorej obžalovaný vulgárne nadával a podľa svedka táto bola v šoku. Svedkyňa potvrdila vyhrážky obžalovaného voči svedkovi B., a to zastrelením. Keď sa obžalovaný začal vyhrážať zastrelením a videla, že si dáva ruku pod bundu akoby chcel vytasíť zbraň, vtedy zakričala, on ju naozaj má a utiekla sa schovať na záchod, odkiaľ volala políciu a taktiež rušňovodičovi so žiadosťou o pomoc.

Z vyjadrení svedkov B. a B. nepochybne vyplýva, že obžalovaný svojimi vyhrážkami zastrelením s pištoľou vyvolal u nich dôvodnú obavu o ich život a zdravie, keď svedok B. sa snažil vytrhnúť obžalovanému pištoľ z ruky a svedkyňa B. utiekla od obžalovaného na záchod, odkiaľ privolala pomoc. Neobstojí preto tvrdenie obžalovaného, že sa nikomu nevyhrážal. Práve vyhrážky obžalovaného zabitím podnietili svedka B., aby obžalovanému vytrhol pištoľ z ruky a svedkyňu B., aby utiekla zo strachu na záchod, odkiaľ privolala pomoc. Objektívne aj podľa názoru krajského súdu vyhrážky obžalovaného za situácie, keď disponoval pištoľou boli nepochybne spôsobilé vyvolať u obidvoch poškodených obavu o svoj život a zdravie.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že zákrok svedka B. bol neadekvátny a pochybuje o legitimitate tohto zákroku, krajský súd poznamenáva, že svedok B. zakročil voči poškodenému v dôsledku jeho neustáleho urážania a vulgárnych nadávok voči vlakvedúcej a potom čo ho vyzvala, aby opustil vlak, čo obžalovaný odmietol a keď ho svedok B. chytil za ruku, obžalovaný sa snažil vytiahnuť z vrečka bundy pištoľ so slovami ja ťa zastrelím. Je nepochybné, že svedok B. sa snažil zabrániť obžalovanému v použití zbrane po tom, čo sa mu obžalovaný vyhrážal zastrelením. Reakciu svedka Balka preto považuje krajský súd za opodstatnenú a adekvátnu správaniu obžalovaného, keď zákrokom voči obžalovanému chránil nielen svoje zdravie a život, ale aj zdravie a život vlakvedúcej.

Ani samotné ospravedlnenie obžalovaného vlakvedúcej a prejavená ľútosť nemajú vplyv na jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Ako už krajský súd vyššie konštatoval obžalovaný svojim konaním nepochybne naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania, a to spáchaného so zbraňou.

Z výpovede svedka A. B. taktiež vyplýva, že o incidente sa vyjadril aj rušňovodič, ktorý uviedol, že obžalovaný sa už v minulosti vyhrážal aj iným cestujúcim zastrelením, resp. dopichaním, pričom po skutku boli u obžalovaného nájdené aj dva nože.

Odvolačnú námietku obžalovaného, že jeho konanie by mohlo byť posúdené ako priestupok preto považuje krajský súd za neopodstatnenú, nakoľko táto nemá žiadnu oporu v zabezpečených dôkazoch.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní konštatoval, že jeho správanie bolo ovplyvnené duševnou poruchou, krajský súd poznamenáva, že zo spisu nevyplývajú v tomto smere žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného z hľadiska jeho príčetnosti. Preto aj túto námietku považuje krajský súd za nedôvodnú.

Pokiaľ ide o trest uložený obžalovanému aj tento zodpovedá stavu veci a zákonu. Okresný súd v súlade so zákonom správne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného zákona, keď rozhodol o druhu a výmere trestu. Krajský súd preto považuje uložený trest za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako aj represívnej stránky trestu. Takýto trest aj podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchaného prečinu, ako aj možnosť nápravy a prevýchovy obžalovaného. Obžalovaný bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť a opakovane bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia, a to aj k nepodmienečným trestom odňatia slobody nemali na neho dostatočne výchovný vplyv v tom smere, aby viedol v budúcnosti riadny život. Trest uložený obžalovanému okresným súdom preto aj krajský súd považuje za trest nevyhnutný k náprave a prevýchove obžalovaného.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, prvostupňový súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. správne zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zákonu zodpovedá aj výrok o prepadnutí veci – samonabíjacej plynovej pištole, nakoľko ide o vec, ktorá bola nepochybne použitá na spáchanie trestného činu.

Záverom krajský súd poznamenáva, že odmietol doplniť dokazovanie na návrh obžalovaného, a to prehratím obrazového záznamu z vlaku, nakoľko tento dôkaz už bol prvostupňovým súdom vykonaný a keďže ide o bezzvukový záznam, nie je možné jeho prehratím zistiť, či sa obžalovaný vyhrážal poškodeným, keď obžalovaný tieto vyhrážky popiera. Opätovné prehratie obrazového záznamu by bolo podľa názoru krajského súdu preto bezvýznamné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výroky napadnutého rozsudku za zákonné a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného A. A. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.